

Arrest

nr. 183 046 van 27 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 8 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Murursade > Adweyne). U bent geboren op 14 oktober 1990 in Bargan. Twintig jaar geleden verhuisde u met uw ouders naar Galhareri. U hielp uw moeder bij het verkopen van suiker en thee.

Op 21 mei 2015 trouwt u, in het geheim, met Abdullahi Ahmed Mudey, een Tumaal. Op 24 oktober 2015, wanneer u aan uw man wil vertellen dat u zwanger bent, ontdekt uw oom dat u getrouwd bent, nadat hij u aan zijn zoon, een lid van Al Shabaab, wilde uithuwelijken. Uw echtgenoot vlucht en u wordt opgesloten in het huis van uw moeder.

De daaropvolgende dag komt uw neef samen met een andere man naar het huis van uw moeder en wil zich met geweld toegang verschaffen tot de woning. Uw zus houdt hen tegen en wordt

neergeschoten. U vlucht naar het huis van een tante, die u samen met uw andere neef naar Bargan stuurt om te kunnen vluchten.

U verlaat Bargan en gaat naar Mogadishu, waar u bij een andere tante verblijft. U verlaat Mogadishu en vliegt naar Turkije. U reist verder naar België, waar u asiel aanvraagt op 30 november 2015. U verklaart in België een miskraam te hebben gehad. U legt een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis en een tandartsverslag voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw beide gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 11/05/2016 + 20/06/2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Galhareri, gelegen in het district Galhareri in de provincie Galgaduud.

Tijdens het gehoor van 11 mei 2016 werd **gevraagd naar de dorpen die er rond Galhareri liggen en kan u slechts 5 dorpen opnoemen** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8). Gevraagd of u de windrichtingen kent, antwoordt u dat u de richtingen bepaalt aan de hand van zonsopkomst en –ondergang, later gebruikt u zelf ook de gebedsrichting als een middel om de richting te bepalen. **Gevraagd welke dorpen in de gebedsrichting liggen na Garable** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8), **zegt u dat het dorp Ris daar ligt. Later tijdens hetzelfde gehoor, verklaart u dat Garable in de richting van het gebed ligt, terwijl Ris aan de andere kant ligt** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 31). Gevraagd waarom u Ris aanvankelijk achter Garable plaatst, verklaart u enkel over Ris gehoord te hebben en uw dorp (Galhareri) nooit verlaten te hebben, behalve een paar keer. Geconfronteerd met het feit dat u wel zeer weinig wist van de plaatsen in de omgeving, zegt u altijd thuis gebleven te zijn. Gevraagd of u de regio eerder heeft verlaten, zegt u altijd daar gebleven te zijn en geen interesse te hebben in de geografische omgeving en de politiek van uw dorp en omgeving (CGVS dd. 11/05/2016, p. 31). **Doorheen het gehoor spreekt u zich echter tegen, zo bent u in Bargan geweest** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 4 + 7), **waar u 4 uur voor onderweg bent** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8), **op de landbouwgronden van uw familie** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 6) en **bent u gehuwd in Dafed** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8 + 16 + 30). Het feit dat u een plaats waarover u enkel heeft horen vertellen plotseling elders situeert, na een onderbreking, toont een eerder ingestudeerd karakter aan.

Tijdens het eerste gehoor op het CGVS werd u reeds geconfronteerd met het feit dat u het niet aannemelijk kon maken afkomstig te zijn uit de regio Galgaduud (CGVS dd. 11/05/2016, p. 19). **Tijdens het tweede gehoor wijst u er op dat u zich tijdens het eerste gehoor niet goed voelde**, tandpijn had (CGVS dd. 20/06/2016, p. 3 + 12), duizelig was (CGVS dd. 20/06/2016, p. 3 + 7 + 12 + 16) en problemen heeft in uw hoofd omwille van stress (CGVS dd. 20/06/2016, p. 7 + 13 + 16).

U vermeldt eveneens dat u bij uw thuiskomst in het opvangcentrum flauwviel (CGVS dd. 20/06/2016, p. 3 + 7). U vermeldde dit niet tijdens het eerste gehoor zelf, maar toch wilt u dit gebruiken als uitvlucht om

uw gebrekkige kennis over Galgaduud, en Galhareri in het bijzonder, te verklaren. U legt een tandartsverslag voor om te bewijzen dat u de dag van het eerste gehoor o.m. tandpijn had. Dit verslag duidt dat er tandheelkundige zorgen verstrekt werden, maar niet dat u op 11 mei 2016 zelf tandpijn had in die mate ernstig dat het gehoor hierdoor beïnvloed werd. **Aangezien u op 11 mei 2016 hier zelf geen melding van maakte, kan aangenomen worden dat het gehoor hierdoor niet beïnvloed werd.**

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS, verklaart u zich alle namen van de dorpen te herinneren (CGVS dd. 20/06/2016, p. 16). Aangezien u deze dorpen tijdens het tweede gehoor wel beweerde te kennen, mag aangenomen worden dat u deze ook wist te situeren wanneer u deze gevraagd werden tijdens het eerste gehoor. U haalt daarenboven het plaatsje Ali Bubal aan (CGVS dd. 20/06/2016, p. 16), wat u tijdens het eerste gehoor eveneens gevraagd werd (CGVS dd. 11/05/2016, p. 30). **U weet zich meer dan een maand na het eerste gehoor nog te herinneren welke plaatsen gevraagd werden, wat er eveneens op wijst dat u zich tijdens dat eerste gehoor niet beïnvloed wist door tandpijn of duizeligheid.**

Het is echter niet aannemelijk dat u uit het district Galhareri in de provincie Galgaduud komt. Gevraagd of u dorpen kent die verder liggen, in eender welke richting (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8), verklaart u 'Als je van Bargan vertrekt, kom je naar El Buur. In de richting van de zonsopkomst heb je El Dheer. Als je in Galhareri bent, is El Dheer in de richting van de zonsopkomst.' Volgens de informatie beschikbaar in uw administratief dossier, liggen El Dheer (ook wel gekend als Ceel Dheer) in het zuiden en **El Buur (ook wel gekend als Ceel Buur) in het westen van Galhareri.** Bargan situeert zich volgens deze zelfde informatiebron in het zuiden van Galhareri, in de richting van El Dheer, terwijl u dit dorp zelf in de richting van de zonsondergang plaatst, in de richting van El Buur (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8). Dafed, de plaats waar u in het geheim getrouwd zou zijn, plaatst u tussen Bargan en El Buur (CGVS dd. 11/05/2016, p. 8), ten zuiden van Galhareri, maar ligt volgens dezelfde informatiebron waar reeds naar verwezen werd ten westen van uw dorp Galhareri. **U lijkt zodoende een landkaart van de provincie Galgaduud – verkeerdelijk – ingestudeerd te hebben.**

U verklaarde eveneens dat **Dafed wel 100 kilometer verwijderd is van Galhareri en Bargan** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 16 + 30), **een afstand die men moet afleggen als men wil dat het geheime huwelijk rechtsgeldig is** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 30). Afgaande op dezelfde informatiebron die beschikbaar is in uw administratief dossier, is de afstand echter onvoldoende om aan deze voorwaarde te kunnen voldoen, Dafed lijkt maar half zo ver verwijderd te zijn van Galhareri en Bargan als u beweert. **Ook Dafed, een voor u nochtans belangrijke plaats, situeert u dus verkeerd.**

Daarenboven lijkt u niet zo bekend met de seizoenen van Somalië, wat toch opmerkelijk is voor iemand wiens vader aan landbouw deed en die mais op de velden ging halen (CGVS dd. 11/05/2016, p. 6 + CGVS dd. 20/06/2015, p. 4-5). Tijdens het gehoor (CGVS dd. 11/05/2016, p. 7) verklaart u aanvankelijk dat 'er 3 regenseizoenen zijn in een jaar, de grote regen valt in Gu. Het andere regenseizoen valt in Haggai.' Gevraagd wanneer het derde regenseizoen valt, verklaart u 'Het jaar is verdeeld door 3, Gu, Jilaal en Dayr. In Jilaal regent het niet.' Opgemerkt dat u verklaarde dat er drie regenseizoenen zijn in een jaar, antwoordt u 'Er zijn drie seizoenen in een jaar. Dayr en Haggai betekent hetzelfde, ze horen bij elkaar. **Haggai is na de regen van dat seizoen.**' **Het is opmerkelijk dat iemand afkomstig uit een Somalische familie van landbouwers niet zonder omwegen of zonder wijzigingen de verschillende seizoenen in Somalië kan benoemen, zeker als ook kleine kinderen dat weten, zoals u zelf zegt** (CGVS dd. 20/06/2016, p. 16).

Gevraagd tijdens het eerste gehoor op het CGVS of u ooit gehoord heeft over Sheikh Ali Ibar, antwoordt u ontkennend (CGVS dd. 11/05/2016, p. 21). Even later gevraagd of u heeft horen vertellen of Al Shabaab graven vernield heeft, antwoordt u bevestigend (CGVS dd. 11/05/2016, p. 22) en dat dit gebeurde in de periode 2011-2013. **Tijdens het tweede gehoor op het CGVS geconfronteerd met het feit dat het graf van Sheikh Ali Ibar reeds in 2009 werd vernield door Al Shabaab** (informatie beschikbaar in uw administratief dossier), **verklaart u dat het een bekende man is, een religieuze man** (CGVS dd. 20/06/2016, p. 17), **vlak nadat u meegedeeld werd dat hij een gerespecteerde religieuze leider was.** Gevraagd waarom u hem tijdens het eerste gehoor niet kende, zegt u toen veel fouten gemaakt te hebben en dat u **nooit data verteld had over de periode dat graven werden vernield.** **Uw verklaring over het gebrek aan kennis voldoet niet. Al Shabaab heeft op het moment dat het graf van Sheikh Ali Ibar vernietigd werd, een kwade menigte uiteen moeten slaan. Indien u toen in Galhareri was, had u daar zeker over horen vertellen en had u meteen, tijdens het eerste gehoor, de naam van de Sheikh herkend.**

Tijdens het tweede gehoor werd u eveneens geconfronteerd met uw gebrek aan kennis over Ahlu Sunna Wal Jama'a (ASWJ) (CGVS dd. 20/06/2016, p. 18). Zo verklaarde u tijdens het eerste gehoor dat ASWJ een groepering is die lezingen houdt (CGVS dd. 11/05/2016, p. 18).

Gevraagd of zij niets anders doen, blijft u bij uw eerdere verklaring dat u alleen weet over lezingen. Tijdens de betreffende confrontatie, stelt u dat u niet zo spraakzaam bent en dat u (de interviewer) dat

ook weet en dat u niet weet hoe het te verwoorden. **U maakt tijdens het eerste gehoor echter op geen enkele wijze duidelijk dat u weet dat ASWJ en Al Shabaab elkaar bestrijden. ASWJ had meerdere districten in Galgaduud onder controle, waaronder het district El Dheer, waar u geboren bent en uw echtgenoot uit afkomstig is (informatie beschikbaar in uw dossier). Daarenboven nam ASWJ de wapens op tegen Al Shabaab omdat deze laatste groepering de graven van heiligen vernielde, wat Al Shabaab ook in uw dorp heeft gedaan. Bijgevolg mocht van u verwacht worden dat u reeds tijdens het eerste gehoor op de hoogte was dat ASWJ meer doet dan lezingen geven.**

Volgens informatie beschikbaar voor het CGVS (beschikbaar in uw administratief dossier) **kwamen eind 2014 ongeveer 300 Al Shabaab-militanten naar uw dorp Galhareri. Uit uw verklaringen blijkt dat u hier geen weet van heeft** (CGVS dd. 20/06/2016, p. 11), hoewel volgens uw eigen verklaringen toch iedereen weet wanneer nieuwe leden van Al Shabaab toekomen in het dorp. Uit deze zelfde informatie beschikbaar voor het CGVS, blijkt dat schoolgebouwen ingenomen werden om deze strijders te huisvesten. Hierdoor konden bijna 1.000 leerlingen geen lessen volgen. Eveneens werd landbouwgrond door Al Shabaab ingenomen opdat er getraind kon worden. **Uw broer en zussen volgden lessen en uw familie bezat landbouwgronden. Indien u op dat moment werkelijk (nog) in Galhareri was, had u dit dan ook zeker opgemerkt en had u dit ook vermeld tijdens het gehoor.**

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS werd opgemerkt dat het gestudeerd overkomt als u iets tijdens het tweede gehoor weet wat u tijdens het eerste gehoor niet wist te vermelden (CGVS dd. 20/06/2016, p. 16). Hierop verklaart u niets gestudeerd te hebben, verwijst u nogmaals naar de problemen in uw hoofd en zegt u dat als u iets zou bestuderen, u iets nuttig zou bestuderen. Opgemerkt dat het toch nuttig is dat u weet waar u woont, geeft u toe dat dat waar is, maar dat u alleen informatie gaf binnen Galhareri omdat u dacht dat dat voldoende was. U wilt uw gebrek aan kennis over uw regio van herkomst goedpraten, maar zelfs als er gevraagd wordt naar gebeurtenissen in uw dorp, blijft u het antwoord schuldig. Bovendien werd gevraagd naar plaatsen en gebeurtenissen waarvan verwacht mag worden dat inwoners van Galhareri, zelfs diegenen die niet vaak buiten het dorp komen, deze kennen, zonder dat daarvoor gestudeerd moet worden.

U heeft echter nog meer tegenstrijdige verklaringen afgelegd, die uw algehele geloofwaardigheid ondermijnen.

Zo legt u inconsistente verklaringen af over de landbouwgrond die uw familie in haar bezit heeft. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaart u dat uw familie één grote akker in haar bezit heeft (CGVS dd. 11/05/2016, p. 6). Tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaart u echter dat uw familie over drie velden beschikt (CGVS dd. 20/06/2016, p. 5). **Het is opmerkelijk dat u geen eenduidig antwoord kan geven over de landbouwgronden die in het bezit zijn van uw familie.**

Tijdens het gehoor verklaarde u dat **uw vader vermoord werd in 2009** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 14). Eerder, bij de DVZ, verklaarde u echter dat uw vader **overleden was in 1998** (Verklaring DVZ, p. 5). Tijdens het gehoor op het CGVS ontkende u helemaal dat verklaard te hebben. Er zijn nog meer tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen tijdens het gehoor en bij de DVZ. Zo verklaarde u tijdens het gehoor dat **uw zus overleden is in 2008** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 14), terwijl u bij de DVZ verklaarde dat **zij overleed in 2009** (Verklaring DVZ, p. 7). Ook verklaarde u tijdens beide gehoren dat **uw broer verdween in 2010** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 17 + 26 en CGVS dd. 20/06/2015, p. 6), terwijl u eerder verklaarde dat hij **sinds 2011 vermist** is (Verklaring DVZ, p. 7).

Verder verklaarde u tijdens het eerste gehoor op het CGVS dat u zwanger was en u, op het moment dat u dit aan uw man wou vertellen, betrapte werd door uw oom (CGVS dd. 11/05/2016, p. 23). Nergens tijdens het gehoor op de DVZ maakte u echter melding van uw zwangerschap of miskraam, noch in uw asielrelaas, noch bij het bespreken van uw medische problemen, waar u nochtans wel andere problemen aanhaalde. U legt geen attest neer van uw miskraam, hoewel dit door de protection officer tijdens het tweede gehoor op het CGVS wel uitdrukkelijk gevraagd werd (CGVS, dd. 20/06/2016, p. 14). Uw medewerking om bepaalde elementen uit uw asielrelaas te staven laat te wensen over.

Ook over uw vertrek uit Somalië gaf u tegenstrijdige verklaringen. U verklaarde bij de DVZ **Mogadishu verlaten te hebben op 5 november 2015** (Verklaring DVZ, p. 11), terwijl u tijdens het eerste gehoor aanhaalt dat u **Mogadishu verlaten heeft op 4 november 2015** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 4) **en op 6 november 2015** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 29). Tijdens het tweede gehoor, verklaart u opnieuw **Somalië verlaten te hebben op 4 november** (CGVS dd. 20/06/2016, p. 4). U bent niet in staat om op eenduidige wijze te vermelden wanneer u uw land verlaten heeft.

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaart u **op 30 oktober toegekomen te zijn in Mogadishu** (CGVS dd. 20/06/2016, p. 5), terwijl u eerder reeds aangaf **op 29 oktober in de hoofdstad gekomen te zijn** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 29). U bent eveneens niet in staat om consistent te vermelden wanneer u in de hoofdstad van uw eigen land toegekomen bent.

Gevraagd wanneer u in Mogadishu geweest bent, legt u eveneens **tegenstrijdige verklaringen af wanneer en van waar u naar Mogadishu vertrokken bent.** Tijdens het eerste gehoor stelt u

vertrokken te zijn **vanuit Bargan op 27 oktober 2015** (CGVS dd. 11/05/2016, p. 4), maar tijdens het tweede gehoor legt u een andere verklaring af. U zegt: 'Na mijn vertrek van Galhareri ben ik direct naar Mogadishu gegaan.' Hieruit blijkt dat u **zelfs niet eerst naar Bargan gegaan bent om van daaruit naar Mogadishu te gaan**. Bij de volgende vraag verklaart u **op 28 oktober uit Galhareri vertrokken te zijn**. U legt tegenstrijdige verklaringen af over de dag dat u uit uw eigen dorp vertrokken bent.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Galhareri gelegen in de regio Galgaduud. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Galhareri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens beide gehoren op de zetel van het CGVS dd. 11 mei 2016 en 20 juni 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van beide gehoren uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd bij aanvang van het gehoor meegedeeld dat u de volledige waarheid moet vertellen en dat het geven van verkeerde informatie negatieve gevolgen kan hebben (CGVS dd. 11/05/2016 + 20/06/2016, p.2). U werd meegedeeld dat voor een juiste beoordeling van uw asielaanvraag het zeer belangrijk is dat u naar waarheid vertelt in welk land u bent geboren en heeft gewoond.

U werd meegedeeld dat het niet correct uitleggen waar en in welke omstandigheden u de laatste periode voor uw komst naar België werkelijk verbleven heeft en geen correct zicht kan bieden op uw werkelijke nationaliteit, achtergrond en leefsituatie, u evenmin uw nood aan bescherming aannemelijk

maakt. Gevraagd of u nog vragen had hieromtrent, antwoordde u ontkennend. Aangenomen kan worden dat u dit begreep. Desondanks bleef u bij uw eerdere verklaring dat u afkomstig bent uit Galhareri, Galgaduud.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een medisch attest m.b.t. uw besnijdenis voor. Hieruit blijkt dat u type 2 besneden bent. Gevraagd wat u denkt dat u zal overkomen als u terugkeert naar uw eigen land, antwoordt u: 'Stel dat ik ook hersteloperatie krijg of zo, ik ben dan opnieuw open. Onze mannen beschouwen dit heel erg, of ze zeggen dat ik nooit besneden ben geweest (CGVS dd. 20/06/2016, p. 15).' U haalt geen vrees tot herinfibulatie aan. U wijst op **een hypothetische vrees om te worden uitgescheiden** omdat u dan open zou zijn. Het betreft een vrees die u heeft na een hersteloperatie die in de toekomst uitgevoerd zou kunnen worden. Op dit moment heeft u deze operatie nog niet ondergaan en **is er geen reden om, in uw huidige situatie, aan te nemen dat zich een vervolging van welke aard ook, zich zou voordoen**. Voor wat betreft de gevolgen die u zou ondervinden van de besnijdenis die u in het verleden hebt ondergaan kan worden opgemerkt dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, vloeit het aangehaalde aanhoudende karakter voort uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel, een asielzoeker te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht, in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

U legt in het kader van uw asielaanvraag een attest voor waarbij bevestigd wordt dat u medische klachten heeft door psychische stress en dat u daarvoor opgevolgd wordt in het opvangcentrum. In dit attest spreekt de arts zich niet uit over de oorzaken van uw psychologische stress. Psychische stress kan uiteenlopende oorzaken hebben en het komt de arts of psycholoog niet toe te oordelen of de verklaringen die u aan hem/haar aflegt te beoordelen op hun waarheidsgetrouwheid. Dit attest kan het bovenstaande bijgevolg niet weerleggen, waardoor er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde regio van herkomst in Somalië.

Het door u voorgelegde tandartsverslag werd hierboven reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Bij haar verzoekschrift voegt verzoekster *“Advies van het UNHCR”*.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 8 september 2016 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt *“dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”, “dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel”* en dat *“wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan”*.

Verzoekster benadrukt dat zij haar eigen dorp wel correct kon situeren, dat zij *“verschillende dorpen rondom haar dorp”* kon noemen en dat zij *“een uitgebreide beschrijving”* van haar leefomgeving heeft gegeven. Het feit dat zij niet alle windrichtingen correct kon aangeven of de afstanden niet correct kon inschatten betekent volgens haar niet dat zij niet van haar dorp afkomstig zou zijn. Zij herhaalt dat zij haar dorp zelden verlaten heeft en dat zij vertelde over de dorpen waarvan zij gehoord had en er eens geweest was.

Zij meent dat zij steeds *“heeft aangegeven dat er 3 seizoenen zijn”*, maar dat de commissaris-generaal verkeerdelijk heeft opgeschreven *“dat verzoekende partij verklaard zou hebben van er 3 regenseizoenen zouden zijn”*. Zij stelt dat zij *“geen ommewegen gemaakt of wijzigingen aangebracht (heeft), zij heeft gewoonweg een misverstand rechtgezet. Zeker rekening houdend dat het gesprek altijd via een tolk gebeurd en dergelijke fouten snel gemaakt zijn, is de manier van redeneren van verwerende partij bijzonder onredelijk.”*.

Wat de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal betreft, voert zij aan *“dat zij volhardt in haar verklaringen gedaan tijdens haar CGVS gehoren, waar zij de tijd kreeg om alles in detail uit te leggen, in tegenstelling tot de DVZ waar zij zeer kort en beknopt alles moest uitleggen”*.

Zij benadrukt nog *“dat data in de Somalische cultuur niet zo een groot belang hebben als in de Westerse cultuur”*, dat het belang van data voor verzoekende partij enigszins gerelativeerd moet worden en dat het niet verwonderlijk is *“dat zij bepaalde data niet meer exact kan herinneren”* omdat zij op de vlucht was.

Verzoekster vraagt de bestreden beslissing te hervormen en haar als vluchteling te erkennen, haar minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoekster de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op 14 oktober 1990 geboren te zijn in Bargan, Somalië, maar vanaf daarna 20 jaar in Galhareri, Somalië, te hebben gewoond tot haar vlucht eind 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is en 20 jaar in Galhareri, Galgaduud, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst blijkt verzoeksters geografische kennis niet correct. Zo noemde verzoekster de dorpen Garable en Ris, maar zijn haar verklaringen over de situering van deze dorpen incoherent (gehoor 11 mei 2016, p. 31). Gevraagd naar dorpen die verder liggen, noemde zij de dorpen El Dheer (Ceel Dheer) en El Buur (Ceel Buur), maar situeerde zij deze verkeerdelijk ten aanzien van haar eigen dorp. Voorts verklaarde zij dat Dafed, waar zij gehuwd is, wel 100 kilometer verwijderd is van Galhareri en Bargan (gehoor 11 mei 2016, p. 16, 30), maar blijkt uit de informatie in het administratie dossier dat Dafed maar half zo ver verwijderd is van Galhareri en Bargan. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij haar dorp zelden verlaten heeft en dat het feit dat verzoekster niet alle windrichtingen correct kon aangeven of de afstanden niet correct kon inschatten niet betekent dat zij niet van haar dorp afkomstig zou zijn, antwoordt de Raad dat verzoekster geen onwetendheden verweten wordt, doch wel het geven van feitelijk foutieve antwoorden. Van verzoekster kon verwacht worden dat zij, indien zij bepaalde elementen niet (meer) wist of niet correct kon inschatten, dit tijdens haar gehoren aangeeft, wat zij echter heeft nagelaten door verkeerde informatie te debiteren. Verzoekster gaf immers zelf aan dat zij de richtingen bepaalt aan de hand van de zonsopkomst en -ondergang en de gebedsrichting, en uit haar verklaringen blijkt dat zij in Bargan (gehoor 11 mei 2016, p. 4, 7), op de landbouwgronden van haar familie (gehoor 11 mei 2016, p. 6) en in Dafed (gehoor 11 mei 2016, p. 8, 16, 30) geweest is, waarvan zij beweerde deze dorpen te weten liggen.

2.6. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters

asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn expertise voor Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Temeer gezien verzoekster niet ondervraagd werd over allerlei "*kleine* dorpjes uit hun omgeving", zoals het advies aanklaagt, maar over dorpen die zij zelf aanbracht en beweerde te weten liggen.

2.7. Verder kon verzoekster de seizoenen in Somalië niet eensluidend noemen, hoewel zij zelf aangaf dat zelfs kleine kinderen dat kunnen (gehoor 20 juni 2016, p. 16). Op het Commissariaat-generaal beweerde zij aanvankelijk dat er drie regenseizoenen zijn in een jaar, dat "*Gu*" en "*Haggai*" de regenseizoenen zijn, om dan vervolgens te stellen dat het jaar verdeeld is in drie seizoenen, met name "*Gu*", "*Jilaa*" en "*Dayr*", en dat het droog is in "*Jilaa*", en ten slotte te verklaren dat er drie seizoenen zijn, dat "*Dayr*" en "*Haggai*" hetzelfde betekent en dat "*Haggai*" na de regen van dat seizoen komt. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zij steeds "*heeft aangegeven dat er 3 seizoenen zijn*". Uit het administratief dossier blijkt echter dat er vier seizoenen zijn, waarvan twee droge ("*Jilaa*" en "*Hagaa*") en twee regenseizoenen ("*Gu*" en "*Deyr*"). Dat verzoekster, die in Somalië opgroeide in een landbouwersgezin dat zelf de mais op de velden ging halen (gehoor 11 mei 2016, p. 6; gehoor 20 juni 2016, p. 4-5), blijft vasthouden aan de bewering dat er drie seizoenen zijn en daarenboven warrige en wisselende verklaringen aflegt over het seizoen "*Haggai*" / "*Hagaa*", ondermijnt volledig haar beweerde profiel van onwetende boerendochter als haar Somalische herkomst. De loutere *post-factum* bewering in het verzoekschrift "*dat het gesprek altijd via een tolk gebeurd en dergelijke fouten snel gemaakt zijn*" kan haar verklaringen niet vergoelijken, temeer daar zij in het verzoekschrift zelf bevestigt dat zij steeds aangaf dat er drie seizoenen zijn. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster werd op het Commissariaat-generaal bovendien meermaals gevraagd of hij de tolk begreep, waarop verzoeker telkens bevestigend antwoordde (gehoor 11 mei 2016, p. 2, 32). Op het einde van het gehoor kreeg verzoekster nog de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken, maar zij maakte geen melding van enige communicatieproblemen met de tolk (gehoor 11 mei 2016, p. 32). Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen dat "*dergelijke fouten snel gemaakt zijn*". Verzoekster toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat zij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.8. Ook over de machtshebbers in haar beweerde regio van herkomst was verzoekster onaannemelijk onwetend. Zo stelde zij tijdens haar eerste gehoor Sheikh Ali Ibar niet te kennen (gehoor 11 mei 2016, p. 21), maar wel gehoord te hebben over her vernielen van graven door Al Shabaab in 2011-2013 (gehoor 11 mei 2016, p. 22). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Al Shabaab in 2009 het graf van Sheikh Ali Ibar vernietigd heeft en hierdoor een kwade menigte uiteen moesten slaan. Ook tijdens haar tweede gehoor, waar verzoekster plots beweerde te weten dat Sheikh Ali Ibar een bekende religieuze man is (gehoor 20 juni 2016, p. 17), vlak nadat haar meegedeeld werd dat hij een gerespecteerde religieuze leider was (gehoor 20 juni 2016, p. 17), maakte verzoeker geen melding van dit incident. Haar kennis over Ahlu Sunna Wal Jama'a (ASWJ) is eveneens beperkt (gehoor 20 juni 2016, p. 18), gezien zij niet eens wist dat ASWJ en Al Shabaab elkaar bestrijden, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat ASWJ meerdere districten in Galgaduud onder controle had, waaronder het district El Dheer, waar zij geboren is en haar echtgenoot uit afkomstig is, en dat ASWJ de wapens opnam tegen Al Shabaab omdat deze laatste groepering de graven van heiligen vernielde, zoals in haar dorp. Verzoekster had tevens geen weet van de aankomst van ongeveer 300 Al Shabaab-militanten in haar dorp Galhareri eind 2014, waarna schoolgebouwen ingenomen werden om deze strijders te huisvesten en landbouwgrond werd ingenomen opdat Al Shabaab er kon trainen, hoewel verzoeksters broer en zussen lessen volgden, haar familie landbouwgronden bezat en zij zelf aangaf dat iedereen weet wanneer nieuwe leden van Al Shabaab toekomen in het dorp (gehoor 20 juni 2016, p. 11). Dergelijke invasie met gevaarlijke gevolgen voor het gezin, kon een inwoner van verzoeksters dorp niet ontgaan zijn.

2.9. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De door haar aangehaalde problemen, die zich zouden hebben afgespeeld in Galhareri, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig, temeer gezien

dienaangaande verschillende tegenstrijdigheden kunnen worden opgemerkt tussen haar onderlinge verklaringen op het Commissariaat-generaal, alsook tussen deze verklaringen en deze op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo legde zij doorheen haar asielprocedure incoherente verklaringen af over de landbouwgrond die haar familie bezat, over het overlijden van haar vader en zus, over de verdwijning van haar broer, over haar (al dan niet) zwangerschap, over van waar zij naar Mogadishu vertrok en over haar aankomst in en vertrek uit Mogadishu.

2.10. De uitleg in het verzoekschrift *“dat zij volhardt in haar verklaringen gedaan tijdens haar CGVS gehoren, waar zij de tijd kreeg om alles in detail uit te leggen, in tegenstelling tot de DVZ waar zij zeer kort en beknopt alles moest uitleggen”* kan deze tegenstrijdigheden niet verklaren of vergoelijken. Vooreerst wijst de Raad erop dat er ook tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen haar onderlinge verklaringen op het Commissariaat-generaal. Hoe dan ook kan van een asielzoeker die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een volledige en correcte manier aanbrengt. De asielzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste verhoor daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 10 oktober 2006, nr. 163.364). Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat, ondanks het feit dat de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, redelijkerwijze van verzoekster kon worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas op een correcte manier vermeldt, temeer gezien verzoeksters verklaringen op Dienst Vreemdelingenzaken aan haar werden voorgelezen in het Somalisch en zij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

2.11. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd *“dat data in de Somalische cultuur niet zo een groot belang hebben als in de Westerse cultuur”*, dat het belang van data voor verzoekende partij enigszins gerelativeerd moet worden en dat het niet verwonderlijk is *“dat zij bepaalde data niet meer exact kan herinneren”* omdat zij op de vlucht was, antwoordt de Raad dat dergelijke ongestaafde beweringen geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekster wisselende verklaringen aflegde over essentiële tijdstippen van haar asielrelaas en dat zij nergens verklaarde zich de data *“niet meer exact”* te kunnen herinneren. Indien zij werkelijk geen belang hecht aan data of zich deze niet kan herinneren, kan van verzoekster verwacht worden dat zij dit tijdens de asielprocedure zou aangeven, in plaats van zonder enige duiding verscheidene data op te geven. Bovendien kan nog steeds verwacht worden dat verzoekster de chronologie van de feiten correct weergeeft.

2.12. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.14. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat zij afkomstig is uit Somalië. Verzoekster toont immers niet aan waar zij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.15. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.16. Gelet op het feit dat verzoekster de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.17. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.19. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK